

Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Zamora (Spanien) den 17 juli 2015 – Javier Ángel Rodríguez Sánchez mot Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

(Mål C-381/15)

(2015/C 302/33)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Zamora

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Javier Ángel Rodríguez Sánchez

Motpart: Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med artikel 6.1 i direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾ av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal att rättsverkningarna av ett villkor om räntegolv i ett avtal om hypotekslån förklarats ogiltigt på grund av oskälighet inte inträder vid tidpunkten för avtalets ingående utan vid en senare tidpunkt?
- 2) Innebär den omständigheten att det oskäliga avtalsvillkoret tillämpas under den tidsperiod som fastställts av Tribunal Supremo en obehörig vinst för näringsidkaren, vilken inte skyddas av gemenskapsbestämmelserna, i den mån jämvikten mellan parternas prestationer inte återupprättas och det är den avtalspart som har infört det avtalsvillkor som förklarats vara oskäligt som gynnas av denna omständighet?
- 3) Är kriteriet om allvarliga störningar för den nationella ekonomin, såsom begränsning för tillämpning av och verkningarna av ett oskäligt villkor, tillämpligt på en individuell talan av en konsument, eller utgörs den allvarliga störningen i fall av individuell talan i stället av den som drabbar konsumentens ekonomi som en följd av att rättsverkningarna av det ogiltiga villkoret begränsas till den angivna tidsperioden?

⁽¹⁾ EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Talan väckt den 20 juli 2015 – Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-392/15)

(2015/C 302/34)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Støvlbæk och Talabér-Ritz K.)

Svarande: Ungern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Ungern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt genom att göra utövandet av notarieryrket beroende av ett villkor om medborgarskap, och
- förplikta Ungern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att det medborgarskapsvillkor som uppställs för utövande av notarieryrket är diskriminerande och utgör en oproportionerlig begränsning av etableringsrätten. Ungern har därmed åsidosatt de skyldigheter som åligger medlemsstaten enligt artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Kommissionen anser att de funktioner som notarierna har enligt den ungerska lagstiftningen till sin natur är sådana att de inte är förenade med utövandet av offentlig makt och att undantaget i artikel 51 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt därför inte kan motivera medborgarskap som ett villkor för tillträde till notarieyrket.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative (Luxemburg) den 24 juli 2015 –
Noémie Depesme, Saïd Kerrou mot Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche**

(Mål C-401/15)

(2015/C 302/35)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Noémie Depesme, Saïd Kerrou

Motpart: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Tolkningsfrågor

1. För att på ett lämpligt sätt förena kravet på förbud mot diskriminering med avseende på bestämmelserna i artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen ⁽¹⁾, jämförd med artikel 45.2 FEUF, vid bedömningen av den grad av anknytning en student som inte är bosatt i landet och som ansöker om studiemedel för högre studier har till samhället och arbetsmarknaden i Luxemburg, det vill säga den medlemsstat där en gränsarbetare varit anställd eller utövat sin verksamhet under de omständigheter som avses i artikel 2bis i lagen av den 22 juni 2000 om statliga studiemedel för högre studier, vilken infördes genom lag av den 19 juli 2013 som en direkt följd av EU-domstolens dom av den 20 juni 2013 i mål C-20/12 ⁽²⁾,
 - ska då villkoret att den nämnda studenten ska vara "barn" till den aktuella gränsarbetaren anses vara detsamma som att vederbörande ska vara "släkting i rakt nedstigande och första led där släktskapet fastställts rättsligt i förhållande till föräldern" med betoning på det släktskap som fastställts mellan studenten och gränsarbetaren och som påstås utgöra den erfordrade anknytningen, eller
 - ska betoningen läggas vid det förhållandet att gränsarbetaren "fortsätter att försörja studenten" utan att det nödvändigtvis föreligger ett släktskap i rättsligt hänseende med studenten och att det föreligger en tillräcklig livsgemenskap som binder gränsarbetaren till en av studentens föräldrar som studenten har ett rättsligt fastställt band till?
2. I det andra fallet, ska gränsarbetarens icke obligatoriska bidrag till försörjningen – för det fall det inte är exklusivt utan utgår parallellt med bidraget till försörjning från föräldrarna vilka har ett rättsligt fastställt släktskap med studenten och därmed i princip en rättslig försörjningsskyldighet gentemot studenten – uppfylla vissa krav såvitt gäller dess omfattning?

⁽¹⁾ EUT L 141, s. 1

⁽²⁾ EU:C:2013:411